

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 5. Antoninus Ephesinus accusatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. batur, ut hanc legem defenderet, sub
 A. C. 401. jungens, satius fore si Imperium dimit-
 teret, quam domum Dei proderet. Gaina ultra instare non auso, nulla Arianis
 Constantinopoli Ecclesia concessa.

Haud multo post Gainas aperte Se-
 ditionem movit. Thraciam depopula-
 batur, nec erat, qui contra eum milites
 educere auderet, aut saltem Legationem
 in se suscipere. Itur ad S. Chrysostrum,
 qui negotium acceptavit, iracundiam
 Barbari non metuens, cuius votis, cum
 Ecclesiam peteret, fuerat adversatus.
 Gainas sciens, illum ad se venire, longa
 via obviam processit, apprehensam Epis-
 copi manum oculis suis imposuit, libe-
 rosque suos, flectere genua iussos obtu-
 lit. Nihilominus hæc Legatio pacem
 non reduxit. Gainas in rebellione con-
 tumax, tandem a Videsio, Hunnorum
 Ductore, vincitur; avulsam a cervicibus
 caput Constantinopolim missum, & per-
 ticae impositum, per urbem circumfer-
 tur tertia Januarii, Vincentio, & Fravit-
 ta Consulibus, anno 401.

Chr. Marc.
an. 401. Chr.
Pasch. eod.

§. V.

Accusatur Antoninus Ephesinus.

Pall. Diol. Illo bello durante, Indictione decima ter-
 p. 115. tia, id est, anno 400. ante Mensẽ
Soz. VII. Sept. Episcopi Asiæ negotiorum causa
 c. 26. Constantinopolim convenere. Non nulli
 quoque

quoque alii adfuere, Theotimus ex Scy-^{Sæculum V.}
 thia, Ammon ex Thracia, Arabianus ex A. C. 401.
 Galatia, Metropolitæ omnes. Theotimus
 Episcopus Tomitanus, S. Vetrantonis Suc-
 cessor, natione Scytha erat; sed inter
 Monachos educatus, habitum, & longos
 capillos semper retinuit, paucissimis con-
 tentus, non statutis horis cibum sumebat,
 sed tunc demum, quando necessitas exi-
 gebat. Hunni, Danubii accolæ, ita ejus
 virtutem admirabantur, ut Romanorum
 Deum nuncuparent. Cum aliquando in
 Regione Barbarorum iter faceret, eorum
 cohortem sibi obviam habuit, qui Tomos,
 Sedis suæ urbem, per eandem viam con-
 tendebant; Sancti viri comites exclama-
 re, ultimam advenisse diem rati; ipse ex
 equo descendit, & ferventius cœpit ora-
 re; Barbari nec ipso, nec fociis ejus; aut
 equis inspectis transierunt. Sæpe Hun-
 ni Scytharum fines incursionibus infesta-
 bant; ipse cibos afferens, & varia mu-
 nuscula feroces animos demulcebat; hæc
 viri benevolentia Barbarorum uni inges-
 sit suspicionem, divitem eum esse oport-
 ere; hinc eum apprehendere cupiebat,
 jamque præparatum funem ipse clypeo
 suo innixus, ut, si cum inimicis loquere-
 tur, adsueverat, levata manu injecturus
 erat, quæ extensa in aere immobilis hæ-
 sit; nec eam ante retrahere potuit, quam
 S. Theotimus pro eo orasset. Talis erat *Mart. R.*
 iste *20. Apr.*

Sæculum V. iste S. Episcopus, cujus memoriam Ecclesia
A. C. 401. sua vigesima Aprilis honorat.

Pall. p. 126. Cum dicti Episcopi cum S. Joanne
 Chrystomo, numero viginti duo, qua-
 dam die Dominica Constantinopoli essent
v. Baudr. congregati, Eusebius Episcopus Valenti-
 nianopolitanus, seu Cilbianensis in Lydia
 in medium progressus, libellum tradidit
 adversus Antoninum, Episcopum Ephesi-
 num, Metropolitam suum, quo septem
 accusationis capita continebantur. Pri-
 mo arguebatur, quod vasa sacra liquari
 jussisset, eorumque pretium in filii sui
 utilitatem impendisset. Secundo, quod
 Antoninus, ablata e vestibulo Baptisterii marmora ad
 ornandas thermas suas adhibuisset. Ter-
 tio, quod columnas, jam diu in Ecclesia
 jacentes, in suo triclinio erexerit. Quar-
 to, quod in suo famulatu foveat dome-
 sticum, quem post commissum homici-
 dium non punivisset. Quinto, quod in suos
 usus prædia vendiderit, quæ Basilina, Im-
 peratoris Juliani Mater, Ecclesiæ legato
 donasset. Sexto, quod uxorem, antea
 dimissam, rursus accepisset, & Liberos ge-
 nuisset. Septimo, constans ei esse prin-
 cipium, & regulam, ordinationes Epis-
 coporum pro mensura reddituum vende-
Pall. p. 127. re. Addebat Eusebius: *illi, qui data pec-*
cunia ordinati fuere, præsentis sunt, &
ille etiam, qui accepit. Omnium eorum,
quæ protuli, argumenta in manibus habeo.
 S. Jo-

S. Joannes Chrysoſtomus ad eum di-
 xit: *Frater mi, Eusebi! saepe contingit,*
ut accusationes, quæ animo, passionibus
agitato, proferuntur, difficilis probatio-
nis sint. Sequere meum consilium, fra-
tre meum Antoninum scriptis non accu-
ses, rem hanc placide componemus. Ad
 hæc verba incaluit Eusebius, & in Anto-
 ninum conviciis furiose invectus, in ac-
 cusatione perstitit. Tum S. Chrysoſto-
 mus Paulum Heracleensem, qui Antoni-
 no amicitia junctus videbatur, rogavit,
 ut dissidentium animos conciliaret; ipse
 surgens cum Episcopis Ecclesiam intravit,
 nam tempus Sacrificii instabat, atque sa-
 lutato de more populo & pace data, cum
 aliis Episcopis confedit. Eusebius secreto
 ingressus, omni populo, & Episcopis præ-
 sentibus, alterum libellum, easdem accu-
 sationes continentem, tradit, atque S.
 Chrysoſtomum terribilibus verbis adju-
 rat, ut sibi jus diceret, per vitam quo-
 que Imperatoris obtestatur, nempe, quo
 suam servaret. S. Chrysoſtomus, videns,
 quanta iracundia homo æstualet, & cu-
 piens impedire, ne fidelis populus tur-
 baretur, libellum accepit, at, post lectas
 Sacras Scripturas, Pansophium Episco-
 pum Pisidiæ rogavit, ut Sanctum Sacrifi-
 cium offerret. Ipse cum cæteris Episco-
 pis discessit, quippe animo perturbato sa-
 crificare volebat, illius verbi Evangelici
 memor:

Sæculum V
 A. C. 401.

p. 128.

Matth. 5. 23.

Sæculum V. memor: *si offers munus tuum ante alta-*
 A. C. 401. *re &c. (*)*

Causa Anto- Populo dimisso, S. Chrysoſtomus cum
 nini Epheſi- cæteris Episcopis in Baptisterio confedit,
 ni. &, accersito Eusebio, coram omnibus di-

Pall. 129.

*xit: iterum tibi dico, sæpe, pravo affectu
 perturbati, aliqua edicimus, quæ probari
 vix possunt; si accusationem, quam afferi,
 clare probare vales, non eam rejicimus,
 syn autem, ad huc dum absistere tibi inte-
 grum sit! verumtamen si tuus libellus lectus
 fuerit, & ea, quæ continet, ab omnibus
 percepta, si etiam hac super accusatione
 acta fuerint conscripta, jam tibi, utpote
 Episcopo, resilire non licebit. Eusebio
 persistente, prælegitur ejus libellus, & se-
 niores Episcopi ad S. Joannem Chrysoſto-
 mum dixerunt: quamvis singula capita cri-
 mina sint, ne tempus perdamus, ultimum
 solum, cæteris omnibus atrocius, discuti-
 mus! qui enim communicationem Spiritus*

p. 130. *Sancti pecuniæ pretio vendiderit, bant
 dubie*

(*) Hier können die Ausdrücke: *offrir le saint
 Sacrifice*, und *Sacrifier*, deren sich Fleury bedie-
 net, nicht anders als von dem H. Mess=Opfer verstan-
 den werden; der Protestantische Uebersetzer hat sich
 wohl gehütet, diese Worte redlich her zu setzen auf
 der 12. Seite; er saget nur davor das Heil. An-
 halten, und sich dem Altar nähern. Bey einem
 der das Heilige Mess=Opfer ansicht, kann die
 Uebersetzung nimmer aufrichtig angesehen werden

dubie nec vasis, nec marmoribus, nec præ- Sæculum V.
A. C. 401,
diis Ecclesiæ pepercerit. His auditis, S. Joannes Chryso-
 stomus iudicio initium
 dedit, dicens: *mi Frater! Antonine!*
quid ad hæc respondes? ipse factum nega-
 vit. Illi deinde interrogantur, qui pec-
 uniam dederant, quod & ipsi negarunt.
 Tum in quædam indicia inquisitum mag-
 na cura usque ad horam octavam, id est,
 secundam post meridiem, tandem de te-
 stibus quæstio erat, coram quibus pecu-
 nia data, & accepta fuisset, sed nullus
 eorum erat præsens. S. Chryso-
 stomus, agnoscens hos testes audiendi necessita-
 tem, & eosdem accersendi difficultatem,
 in Asiam proficisci, ibique hanc causam
 decidere statuit. Interim Antoninus,
 stimulis malæ conscientiæ actus, opem
 potentis viri, cuius aliqua prædia, ab ipso
 in Asia possessa, procurabat, impetravit,
 utque efficeret, ne Joanni profectionem
 inire liceret; cæterum promittebat, te-
 stes Constantinopolim venturos. Igitur p. 131.
 S. Chryso-
 stomo Imperatoris nomine man-
 datum affertur: *non expedit, ut tu, qui*
Pastor noster es, tot imminentibus malis
nos deseras, & in Asiam abeas, audiendo-
rum testium causa, qui facilius advocari
possunt. Imminentia mala non alia time-
 bantur, quam Gainæ defectio. Ita S.
 Chryso-
 stomo persuasum, ut maneret, &
 Antoninus ex hac dilatione certam sibi
 omina-

Seculum V. ominabatur victoriam, quod testes sive
A. C. 401. largitionibus, sive metu injecto elingues
 reddere speraret. Sed viri astutiam S. Jo-
 annis prudentia antevertit; quippe in
 Concilio statutum, ut aliqui ex Episcopis
 præsentibus in Asiam mitterentur, qui tes-
 tes interrogarent. Tribus commissum
 est hoc negotium, Syncretio, Metropolita
 Trajanopolitano, Hesychio Episcopo
 Pariensi, & Palladio Helenopolitano. In
 actis Concilii decernebatur, ut, si alteru-
 ter, vel actor, vel reus intra duos menses
 Hypepam non conveniret, causam suam
 p. 132. defensurus, esset excommunicatus. Hy-
 pepa civitas erat Asiæ, tam utrique parti,
 quam duobus Episcopis, cum Syncretio
 deputatis vicina.

Hesychius, Delegatorum alter, cum
 ei cum Antonino amicitia intercederet,
 morbum finxit. Syncretius, & Palladius
 Smirnam delati sunt, unde ad partes li-
 tigantes scripsere, ut in loco destinato
 comparerent; sed inter ipsas concordia
 redierat; nam Antoninus data pecunia
 Eusebium sibi conciliaverat, qui ei cum
 juramento promiserat, quod causam hanc
 nullatenus prosequi vellet. Nihilominus
 ex composito Hypepam convenerunt,
 dicentes, ob varia negotia testes adveni-
 re non potuisse. Ad Eusebium dicebant
 Judices: *dic! intra quot dies eos adductu-
 rus sis, & expectabimus.* Eusebius, ut
 Judic

Judicum patientiam lassaret, quia tunc mediæ ætatis fervor intolerabilis corpora urebat, promisit, se testes intra quadraginta dies producturum, aut subituum pœnas Canonicas. Sed ecce tibi, cum eos accersere debuisset, causam destituit, & Constantinopolim fugiens, in amplissimæ urbis latebris se occultavit. Expectarunt iudices quadraginta dies, & Eusebio non comparente, Litteras ad omnes Asiæ Episcopos dederunt, quibus eum excommunicatum declarabant, vel tanquam contumacem, vel tanquam Calumniatorem. Cum per integrum adhuc mensem moras traxissent, Constantinopolim reversi, in eum inciderunt, & malam fidem exprobrarunt. Ille morbum finxit, promisitque alio tempore testes prodituros.

§. VI.

S. Chrysostomus Ephesi.

Interim Antoninus e vivis abiit, & Clerici Ecclesiæ Ephesinæ, atque alii Episcopi vicini, dato ad S. Chrysostomum communi Decreto, extremis precibus poscebant, ut veniret, & illam Ecclesiam, jam a multo tempore partim ab Arianis, partim a malis Catholicis vexatam, reformaret, eorumque cupiditatem, qui Vacantem Sedem oblatis pecuniis ambiabant, coerceret. S. Chrysostomus, videns,

Sæculum V.
A. C. 401.

p. 133. no 2